

obranu proti rozhodnutí zsp-é cestou stížnosti k nss nastoupilo instanční postup k žal. min. na základě nesprávného právního poučení, daného v rozhodnutí zsp-é a vyhrazujícího městu P. ve všech částech uplatněného nároku opravný prostředek k žal. úřadu.

Povinností žal. úřadu bylo s odmítnutím odvolání rozhodnutí zsp-é, pokud obsahovalo nesprávné právní poučení, zrušiti a naříditi, aby městu P. dáno bylo poučení správné. Rozhodnutí žal. úřadu, jež místo tohoto postupu rozhodlo o odvolání ve věci samé, jest stíženo podstatnou vadou, pro niž je slušelo zrušiti podle § 6 zák. o ss.

Č. 9452.

Samospráva obecní. — Zaměstnanci veřejní. — Řízení správní (Slovensko): Proti rozhodnutí zemského úřadu jako stolice prvé o poskytování náhrady obcemi státu za obvodního notáře, nepožívajícího od obcí naturálního bytu, je za platnosti zák. č. 125/27 přípustno odvolání k min. vnitra.

(Nález ze dne 30. října 1931 č. 15.742.)

V ě c: Obec K. a spol. proti zemskému úřadu v Bratislavě o bytový ekvivalent obvodního notáře.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím vyslovil zemský úřad v Bratislavě, že v důsledku výnosu min. vnitra z 19. července 1922, kterým min. vnitra na základě § 1 vl. nař. č. 573/20 stanoví, že obce, které obecním, resp. obvodním notářům neposkytují naturálního bytu, jsou povinny odváděti jako náhradu státní pokladně ve čtvrtletních částkách předem 50% místního přídavku dotyčného notáře, předpisuje obcím K., H., B. a R., které patří k r.-skému obvodnímu notariátu a jež podle úředního zjištění neposkytují vedoucímu notáři naturálního bytu, bytový ekvivalent v hodnotě 50% býv. místního přídavku hlav. notářského tajemníka Julia F. za dobu od 1. srpna 1922 do 31. prosince 1928 v částce 9.579 Kč a od 1. ledna 1929 ročně 1.524 Kč. Rozhodnutí nebylo opatřeno poučením o opravných prostředcích.

Jednaje o stížnosti na toto rozhodnutí podané musil nss především — zkoumaje předpoklady vlastní své kompetence — zjistiti, zda rozhodnutí zemského úřadu, jež je stížností před tímto soudem napadeno, je rozhodnutím v adm. pořadu konečným (arg. § 5 zák. o ss). V tom směru uvážil nss toto:

Nař. výnos zemského úřadu v Bratislavě není, jak by z jeho stylisace mohlo snad býti usuzováno, provedením výnosu min. vnitra z 19. července 1922 jako individuálního správního aktu ministerstva ve sporné věci stěžujících si obcí. Jeť onen výnos podle svého obsahu v nař. rozhodnutí uvedeného, povahy normativní, a cituje se tudíž v nař. výnosu jako všeobecný předpis, podle něhož zemský úřad vydal své vlastní rozhodnutí. Nař. výnos obsahuje tedy zcela nepochybně vlastní rozhodnutí zem. úřadu.

Výnos ten byl vydán dne 16. března 1929, tudíž již za účinnosti zák. o organisaci politické správy ze 14. července 1927 č. 125 Sb. Podle ustanovení odst. 1 čl. 8 cit. zák., pokud opravný prostředek není vyloučen, lze se odvolati z rozhodnutí (opatření a nálezů) okresního úřadu k zemskému úřadu a rozhoduje-li tento úřad sám v první stolici, lze se odvolati z jeho rozhodnutí (opatření) k příslušnému ministerstvu.

Jest tedy zkoumati, zda z rozhodnutí zem. úřadu byl v daném případě podle platného stavu práva přípustný opravný prostředek, či zda opravný prostředek byl vyloučen. Nss neshledal však, že by v platném právním řádu byl v době vydání nař. rozhodnutí existoval předpis, podle něhož by při rozhodování o předmětu, jehož se týká nař. rozhodnutí, totiž stanovení povinnosti obce vůči státní pokladně ve věci placení příbytečného za obecního nebo obvodního notáře ve smyslu § 14 zák. č. 211/20 byl instanční pořad nějak omezen. Zejména nelze předpis takový spatřovati v ustanovení bodu II. § 30 zák. čl. XXVI:1896, podle něhož proti usnesením municipálního výboru, jímž tento určuje, v jaké míře obce, sloučené k vydržování obvodního notáře, mají přispívat k platu notáře a notářských adjunktů a k ostatním společným výdajům; neboť předpis tento se týká pouze určení, jak jest rozdělití úhradu nákladů na vydržování obvodního notáře a jeho úřadu mezi jednotlivé zúčastněné obce. Také v zákoně č. 211/20 předpis omezující instanční pořad ve věcech § 14 tohoto zák. obsažen není.

Není-li však opravný prostředek vyloučen, pak bylo podle cit. čl. 8 z rozhodnutí zem. úřadu přípustno další odvolání k min. Byla by tedy stížnost podaná na rozhodnutí zem. úřadu vlastně nepřipustnou podle § 5 zák. o ss, ježto nesměřuje proti rozhodnutí neb opatření, jež v adm. pořadu je po zákonu konečné.

Než nss přihlédl k tomu, že st-lkám nedostalo se v nař. rozhodnutí proti předpisu § 68 odst. 2 a § 71 odst. 1 správního řádu (vl. nař. ze 13. ledna 1928 č. 8 Sb.) poučení o opravných prostředcích, ačkoli se tak státi mělo, neboť nešlo ani o věc služebního poměru státního zaměstnance, která by podle ustanovení § 1 odst. 2 cit. vl. nař. předpisům nařízení toho nepodléhala, neboť v daném případě byl na sporu rozsah povinnosti obce vůči státní pokladně ve věci placení příbytečného za obecního neb obvodního notáře, nikoli otázka služebního vztahu zaměstnance samého vůči státu, ani o výrok ústředního úřadu. Tím byla u stěžujících si obcí vzbuzena domněnka, že jde o rozhodnutí konečné, které opravnému prostředku v adm. pořadu již nepodléhá. Nss shledal proto ve zmíněném nedostatku podstatnou vadu řízení, způsobitou zkrátiti stranu v jejích procesních právech a zrušil nař. rozhodnutí podle § 6 zák. o ss (srov. Boh. A 9271/31).

Č. 9453.

Pozemková reforma: I. * Přírodní park ve smyslu § 20 zák. příd. není výtvozem přírody samotné, třeba že přírodní živel jest převládajícím činitelem, nýbrž jest potřebí ještě určitých úprav prací lidskou,